

Gửi em, người ở xa!

Vì một người mới gặp lần đầu tiên nhưng đã đánh mất chính mình. Cứ thế cuốn theo dòng xoáy. Anh và em cả hai đều có gia đình riêng nhỏ của mình, thế nhưng khi gặp nhau lại yêu nhau hơn bao giờ hết. Mặc dù cả hai đang cố chấp và biết rất rõ về nhau, thế nhưng lý trí ko ngăn cản nổi tình yêu. Anh đã chọn và chấp nhận hy sinh gia đình nhỏ hiện tại của mình để đến bên em...còn em thì sao? A phải đợi đến bao giờ?

Ngày anh gặp em, anh đã chủ động tìm cách xin số điện thoại để làm quen, tâm sự...để rồi em nói em đã yêu anh từ lúc nào ko hay biết, anh thì có gia đình nhỏ của anh, lúc đầu cũng né tránh em nhưng dần dần ko cưỡng cầu lại tình cảm của em dành cho anh được, rồi hai đứa yêu nhau...Và thế là một ngày vợ anh phát hiện rồi chủ động ly hôn với anh nhưng anh ko đồng ý và ko nói gì. Ngày ngày tháng tháng qua đi, anh phát hiện được vợ anh ngoại tình ko ai khác chính là đồng nghiệp. Em thấy cuộc đời anh có trở trêu quá ko em...Chính là do a Chọn và a phải Chấp Nhận !

Mình chờ phần sau của hai bạn

Đã làm thì chấp nhận. Bản thân sai, không trách được ai cả

Mình và người ấy đang cố gắng đẩy bạn. Người ấy ở xa, đang có gia đình, nhưng người ấy nói rất yêu mình. Ck hiện tại chỉ là tình nghĩa do gđ bên ck tuy hoàn cảnh rất khó khăn nhưng rất tốt rất yêu thương người ấy...người ấy cũng ko có nói với mình một lời nào kiểu như là anh hãy đợi em nhé... Chỉ nói đơn giản là mong mọi chuyện sẽ được suôn sẻ, cùng cố gắng mà thôi. Nên mình buồn lắm... Theo bạn mình phải làm thế nào...

Tôi cũng không biết phải nói thế nào nữa. Câu chuyện của bạn tôi cũng hiểu. Nhưng nó đi xa quá, và có lẽ giờ bạn phải là người gánh hết hậu quả. Phụ nữ dứt ruột để đưa con ra. Nỡ bỏ ư, đàn ông còn không bỏ được nữa là .

Thế giờ hai bạn đã ly hôn chưa hay sao. Tệ thật ấy.

Ly hôn rồi bạn à, giờ chờ qđ của tòa nữa là xong.

Mình đã chấp nhận nên mình phải theo tới cùng đúng ko bạn? Nếu mình ko theo ko phải là mình mất cả hai phải ko?

Tệ nhất là mình bắt được tại trận vợ mình và đồng nghiệp, nhưng mình ko nói tiếng nào, mình chỉ gọi ba mẹ vợ lên rồi báo cáo tình hình, mình cũng ko làm lớn chuyện. Rồi vợ mình từ đó chủ động gửi đơn ly hôn

Mình là người Sai từ đầu rồi .

Có hai trường hợp xảy ra như này:

1. Là vợ bác vẫn yêu , chấp nhận đợi bác quay về. Nhưng liệu bác có làm được. Nhưng nó không xảy ra

2. Thì như câu chuyện bác kể đấy. Bác về hỏi lại một lần nữa

Em có chắc chưa. Liệu cả hai có dám thả lổi cho nhau để vì con cái không? Một mực thì ký

Bác nên lo chuyện của mình trước. Còn tơ tưởng chuyện kia thì e rằng khó lắm

Vậy là ly hôn rồi. Thế mấy đứa nhỏ có đứa nào theo mình không hay ...

Mình chưa có con bạn ơi, vợ mình chỉ phát hiện mình có nt nói chuyện với cô ấy thôi chứ chưa nói lời yêu đương gì. Mình định chấm dứt mối quan hệ đó nhưng lại phát hiện vợ ngoại tình, xong thì vợ mình gửi đơn ly dị...

em có vài nhời góp ý với cụ trẻ ntn: cụ hãy coi chuyện giữa cụ, vợ cụ, và người yêu của cụ là Nghiệt Duyên. Là Nghiệt Duyên thì dứt được sớm ngày nào, tốt ngày đó.

Khẩn nôm lại: đến lúc dứt rồi, đừng nên cưỡng cầu thêm - đây mới là điều cụ nên chấp nhận, thay vì đang Chấp Nhận 1 cách chệnh vênh, đắm chìm nặng nề với suy nghĩ mất gì ?!/ còn lại gì ?!

1 điều thuận tiện, ấy là cụ chưa có con, sẽ bớt cho cụ gánh nặng tâm lý nhiều lắm.

Mình chưa có con bạn

Tuần sau là ra toà rồi, chắc phải kết thúc tại đây, ko còn cách nào khác phải ko bạn. Cảm ơn bạn rất nhiều

Bây giờ xem như mình độc thân đi, còn người mình thương yêu cũng có gia đình, mình chen vào cướp họ đi thì sẽ rất có lỗi với chồng của cô ấy phải ko? Rồi có phai mình mang tội phá hoại hp gia đình người khác ko bạn

cụ nghĩ được vậy là thông suốt rồi.

Chấm dứt Nghiệt Duyên này, để Khởi 1 Duyên khác. Chúc cụ chân cứng đá mềm.

Nhưng hiện tại mình và người đó rất yêu nhau. Bạn cho mình lời khuyên được không

Em cho rằng chữ Yêu mà cụ nhắc đến, cũng mang tính nhất thời, thiên về cảm xúc. Vì chữ Yêu của cụ và bạn kia, chưa đủ thời gian để "thử lửa" qua những biến cố, thăng trầm để có thể xác định được là bền vững hay ko.

Chưa biết chữ Yêu ấy sẽ ra sao, nhưng hậu quả mà nó gây ra (dù trực tiếp hay gián tiếp), thì đã có 1 gia đình - Tan.

Là Nghiệt Duyên, chứ ko là Thiện Duyên !!!

Cụ nên coi việc cụ chấm dứt, là trả nghiệp cho chữ Duyên đó ! nếu cứ cố cưỡng cầu, giả sử cụ và bạn kia đến được với nhau - ấy là Hợp, nhưng với gia đình bạn ấy - lại là Tan. Cụ càng thêm nặng nghiệp !

Dứt - là khó - nhưng Đáng để làm !

À chưa có con. Nhưng sao vợ chồng son bạn lại đi ngoại tình? Vợ chồng thường xảy ra nhiều vấn đề khi áp lực kinh tế, con cái, nội ngoại hay bất đồng quan điểm sống. Vì lấy nhau vào nó là thực tế. Người chịu nâng khăn sửa túi cho mình nó khác chứ. Thôi thế thì dừng lại thôi chứ làm gì. Vì khi có con vào, còn người ta nó khác, khác hoàn toàn .

Để mình nói thể này. Dù hai bạn có tình cảm là thật, thật rất nhiều. Nhưng bạn có bao giờ hỏi cô kia dám bỏ gia đình theo bạn không. Và bạn có dám bỏ gia đình theo họ không. Cả hai đều không đúng không.

Bản thân họ cũng thế. Mình chỉ là phụ, chỉ là vui vẻ với họ lúc rảnh rỗi thôi. Còn ưu tiên vẫn là gia đình. Họ nói mình là quan trọng nhất thật đấy. Nhưng không, họ có thể bỏ mình lúc nào không hay. Còn gia đình họ thì không. Vì nó cũng không đến quá cao trào như bên bạn .

Làm lại từ đầu thôi. Im lặng ,nhưng đừng hi vọng nhiều.

Mình cảm ơn bạn nhé. Mình đang cố gắng im lặng, và cố gắng ko phải hi vọng nhiều. Nhưng do mình sống nặng tình cảm lắm, giờ người khổ lại là mình

Trước giờ mình chưa có tâm sự được cùng ai, lên đây gặp được rất nhiều người chia sẻ với mình làm mình thông suốt được phần nào, cảm ơn bạn nhé. Có dịp mình gặp nhau mình sẽ mời bạn cf.

Người kia là người tỏ tình với mình trước, yêu mình trước nhưng lúc đó mình tỏ thái độ thờ ơ, nhưng dần dần về sau gđ mình hiện tại có nhiều mâu thuẫn trong quan điểm, mqh ba mẹ hai bên mà vợ mình đối xử mình ko hài lòng, rồi nhiều thứ nữa...thế là mình quay sang để ý người kia, thế rồi yêu nhau từ lúc nào cũng ko hay biết. Cô ấy cũng lén lút nc, nt như mình và chỉ gặp nhau được 1 vài lần

Bạn chắc tầm 25-27 à hay trẻ hơn. Trước mình cũng từng thế. Ngày cuối gặp nhau chỉ nghĩ là một câu chuyện. Không biết say nắng hay là yêu. Chỉ biết là rất thích họ .lúc về thì thấy hụt hẫng, tiếc nuối. Nhưng chỉ một câu nhắn tin " em nhớ anh" sau vài ngày thì nó lại là chuyện khác. Nó như kiểu khơi gợi lên cái tình cảm của mình. Và thế là từ đấy nó cứ cuốn cuộn không dừng lại được .

Đấy , mình biết ngay là có vấn đề. Nhỏ nhỏ gom nhặt lại đâm ra thế. Nhưng mà nặng thì nặng. Mình cũng là người như thế. Nhiều lúc nghĩ lại thì chắc tại mình hơi dở. Làm một cái mà không biết người khác muốn không. Thà dừng lại đúng lúc mà họ muốn thì hay hơn .

Và dù có nặng tình mấy thì thời gian nó cũng làm lu mờ dần đi. Trái tim bạn sẽ không còn loạn nhịp vì một người như trước nữa. Mình từng trải qua rồi, nên cũng khá hiểu. Và câu chuyện của mình nó đi xa hơn bạn nhiều, chứ không đơn giản là mấy lần gặp. Chỉ cần bạn vượt qua được cái thao thức, mong ngóng bạn đầu này là mọi chuyện sẽ hết. Tuy sẽ rất là khó chịu. Vì lúc này là lúc sẽ dám làm nhiều điều lắm

Cô ấy yêu mình vì tính cách của mình, vì cách làm việc vì nhiệt huyết của mình và những gì hiện tại mình đang có. Và cô ấy nói rất cần một người như mình. Còn mình từ khi gặp nhau mình như con người khác, trước giờ cv mình làm mình ko chia sẻ được cho ai. Cô ấy đã lắng nghe hết tất cả và rất thông cảm, động viên khích lệ mình. Mình cảm thấy thoải mái lắm vì trước giờ vợ mình thì ko bao giờ hiểu được những điều đó. Rồi về chuyện td nữa, cô ấy cũng rất mãnh liệt khi bên mình, và là người chủ động trước mình. Và nói rằng chỉ có mình mới đem lại được cảm giác thăng hoa cho cô ấy, còn người hiện tại thì ko bạn ak.....

Từ đó, tình cảm giữa mình và cô ấy ngày càng lớn hơn, lớn đến nỗi mà mình ko thể nào bỏ được, đi đâu làm gì cũng nhớ. Mỗi khi cô ấy ở bên ck thì mình cảm giác khó chịu bức rức khi người nằm kế bên ko phải mình, nhưng mình ko có nói ra. Cứ dần dần như thế ấy cho đến bây giờ....

Đây này

Giờ bạn thử hỏi cô kia một câu như này xem. Tuy có là hơi cục xúc một tí. Em có dám bỏ gia đình vì anh không. Nếu câu trả lời là không thì. Buông, rồi sẽ có người mang lại cho bạn cảm giác yêu thương thôi. Không ai yêu thương ai mãi cả. Mình cũng từng nghĩ sẽ không thể bỏ được. Và đúng là mình không bỏ được. Nhưng họ lại là người làm mình hiểu ra. Nên mình chấp nhận

Ôi mình nói thế thôi chứ bạn đang mê một thế này thì chịu thôi